

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj.: MSK 59528/2023

Sp. zn.: DSH/9018/2022/Sru
105. V10

Vyřizuje: Mgr. Pavlína Šrubařová

Telefon: 595 622 772

Fax: 595 622 126

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 2023-05-02

Nejvyšší správní soud

Ke sp. zn. 2 As 103/2023

Žalobce

Žalovaný

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

Doplnění důvodů kasační stížnost žalovaného

proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 3. 2023, č. j. 18 A 7/2022-29

Osvobozeno od soudních poplatků

Pověření k zastupování evidováno pod č. Sv 207/2018

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

WWW.

Elektronický podpis - 3.5.2023
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Pavlína Šrubařová
Vydal : PostSignum Qualified CA 4
Platnost do : 20.3.2026 10:53:28.000 (+01:00)

I.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 3. 2023, č. j. 18 A 7/2022-29 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2022, č. j. MSK 154886/2021 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení; rovněž bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 8. 2021, č. j. SMO/430849/21/DSČ/Var, žalovaný byl dále zavázán zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 Kč.

Rozsudek byl žalovanému doručen dne 28. 3. 2023.

II.

Proti výrokům I. a II. tohoto rozsudku **podal žalovaný kasační stížnost dne 5. 4. 2023 bez odůvodnění**, a to z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení podle 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (s.ř.s).

Usnesením ze dne 6. 4. 2023 určil Nejvyšší správní soud žalovanému lhůtu 30 dnů k doplnění důvodů kasační stížnosti. **Nyní žalovaný doplňuje důvody kasační stížnosti** spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem.

V napadeném rozsudku krajský soud vyslovil názor, že správní orgány postupovaly nesprávně, když projev vůle žalobce v písemnosti označené jako „vyjádření k řidiči vozidla“ ze dne 13. 2. 2021 nevyhodnotily jako plnou moc udělenou [redacted] pro řízení ve věci přestupku podle § 125c zákona o silničním provozu, a tomuto nedoručovaly oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 9. 3. 2021, předvolání k ústnímu jednání ani usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče. Jelikož nebylo řízení o přestupku řidiče řádně zahájeno, nemohlo být ani zákonně zastaveno. Za takové situace nemohl správní orgán prvního stupně vést řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť nebyly vůbec splněny podmínky pro zahájení takového řízení.

Krajský soud se v napadeném rozsudku odkázal na dva rozsudky Nejvyššího správního soudu, které dle jeho názoru dopadají na danou věc. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26, je plná moc jednostranným prohlášením zmocnitele, především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou a mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto uzavřena smlouva, která má pouze soukromoprávní povahu. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005-62, vymezuje konkrétní náležitosti plné moci, které dle krajského soudu „vyjádření k řidiči vozidla“ v nyní projednávané věci obsahuje. Správní orgán prvního stupně tak dle krajského soudu nedůvodně určil žalobci i zmocněnci lhůtu k doplnění plné moci, přičemž správní orgán prvního stupně měl tento projev vůle akceptovat jako plnou moc bez dalšího.

Současně krajský soud korigoval závěry žalovaného ohledně obstrukčních praktik žalobce, respektive [redacted] neboť ke každému případu je potřeba přistupovat individuálně a v projednávaném případě ze spisu ke dni doložení plné moci žádné obstrukční praktiky nevyplývají.

Žalovaný se neztotožňuje se závěry krajského soudu, neboť má za to, že ve věci postupoval zcela v souladu se zákonem. Žalovaný nerozporuje závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu, na které se odkazuje ve svém rozsudku krajský soud. Plná moc je zcela nepochybně jednostranným projevem vůle zmocnitele o tom, že smluvní zastoupení bylo ujednáno a vzniklo. Nicméně zcela standardně je do řízení plná

moc předkládána právě zmocněncem, který tak prokazuje své oprávnění za tohoto zmocnitele v řízení jednat. Tento jednostranný právní úkon zmocnitele má tedy zmocněnci sloužit k tomu, aby se v řízení prokázal třetí osobě, v tomto případě správnímu orgánu. V nyní projednávané věci však vznikla situace odlišná, kdy se v řízení zmocněnec tímto projevem vůle zmocnitele neprokázal, nýbrž informaci o zmocnění zaslal správnímu orgánu prvního stupně sám žalobce. Správní orgán za dané situace dle žalovaného zcela oprávněně zjišťoval, zda zmocněnec s takovým projevem vůle souhlasil, resp. za o něm vůbec ví, a je ochoten zmocnitele v řízení zastupovat. Pakliže zmocněnec nereagoval ani na výzvu k potvrzení zmocnění, správní orgán se zcela logicky a v souladu se zákonem domníval, že zmocněnec s takovým zmocněním nesouhlasí a žalobce ve skutečnosti zastoupen není.

Na rozdíl od krajského soudu má naopak žalovaný za to, že v nyní projednávané věci hraje velmi podstatnou roli skutečnost, že byl za zmocněnce označen [redacted]. Jedná se o obecného zmocněnce, který je správním orgán i správním soudům z úřední činnosti velmi dobře znám obstrukčními praktikami, zvláště takovými, které se vztahují právě k existenci zmocnění. „Klienty“ toho obecného zmocněnce v řízeních o správních žalobách následně pravidelně zastupuje [redacted] stejně jako v nyní projednávané věci. Tím spíše bylo dle žalovaného na místě zjistit, zda zmocněnec v řízení žalobce zastupuje.

Žalovaný se v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 1 As 373/2019-22, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval zcela totožnou situací, která je předmětem sporu v nyní projednávané věci, s tím rozdílem, že v daném případě žalobce dokonce projevil vůli být zastoupen advokátem, přesto trval Nejvyšší správní soud na potvrzení takového zmocnění doložením plné moci. Nejvyšší správní soud se zde ztotožnil s postupem správních orgánů i názorem krajského soudu, že plná moc je sice jednostranným právním úkonem, který má písemnou či protokolární formu, a kterou zmocnitel vůči správnímu orgánu či soudu osvědčuje existenci zmocněnceva oprávnění za něj jednat, avšak v daném případě stěžovatel nedoložil k prokázání svého právního zastoupení písemnou plnou moc, ale správní orgán toliko informoval o tom, že je zastoupen (písemný projev vůle stěžovatel učinil k odporu, kde uvedl, že: „Pro další řízení jsem si zvolil coby svého zástupce Mgr. Kamila Fotra, zapsaného v matrice ČAK pod č. 4862“). Správní orgán tak dle Nejvyššího správního soudu postupoval v souladu s § 33 odst. 1 správního řádu, když stěžovatele vyzval k doložení plné moci, neboť zmocněnec do té doby v řízení za stěžovatele nejednal a zmocnění nebylo zákonem předpokládaným způsobem prokázáno. Pokud takový postup označil Nejvyšší správní soud za zcela zákonný ve vztahu k advokátovi, tím spíše musí takový postup obstát ve vztahu k obecnému zmocněnci, navíc takovému, z něhož lze obstrukce spíše očekávat. V této odkazované věci přitom nebyl ani vyzván avizovaný zmocněnec, pouze sám účastník řízení. Ve věci nyní projednávané byli však vyzváni oba, nicméně ani jeden z nich na výzvu nereagoval.

Pokud by byl tento právní názor krajského soudu akceptován, pak by došlo ke zcela absurdní situaci, kdy by si kterýkoliv účastník správního řízení mohl zvolit za svou zmocněnkyni kupříkladu [redacted] předsedkyni senátu, která by byla tímto sdělením žalobce bez svého vědomí považována za zmocněnkyni v řízení o přestupku, se všemi důsledky s tím spojenými, včetně doručování písemností.

Žalovaný má tedy za to, že byl postup správních orgánů zcela v souladu se zákonem, když postupovaly tak, že bez dalšího neakceptovaly projev vůle žalobce ze dne 13. 2. 2023, neboť se nejednalo o plnou moc, která by prokazovala zmocnění [redacted] v řízení o přestupku dle § 125c zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně postupoval následně zcela v souladu s ustanovením § 33 odst. 1 správního řádu, když určil domnělému zmocněnci a současně i žalobci lhůtu k potvrzení či doložení plné moci. Vzhledem k tomu, že na výzvu nebylo reagováno, akceptace zmocnění ze strany domnělého zmocněnce tedy

nebyla potvrzena, proto následně správní orgán prvního stupně postupoval v řízení o přestupku dle § 125c zákona o silničním provozu tak, jako by žalobce zastoupen nebyl.

III.

Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal tento rozsudek:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 3. 2023, č. j. 18 A 7/2022-29 se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Mgr. Pavlína Šrubařová
právník oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy

Ing. Ivo Muras
vedoucí odboru dopravy